

delegation støtter dette synspunkt, og vi ser derfor med sympati på det resolutionsforslag, som Den forenede arabiske Republik har forelagt.

I plenarforsamlingen udtalte den danske udenrigsminister, at et nøgleproblem i dag er at træffe foranstaltninger med det formål at forhindre yderligere spredning af politisk kontrol med kernevåben. I 1. udvalg har den irske udenrigsminister udtalt nogle alvorlige ord om dette. Den internationale krise, som vi med frygt i hjertet har været vidne til i de senere uger, har vist, hvor farligt det er for den politiske stabilitet, dersom atomvåben anbringes i nye områder. Den svenske udenrigsminister fremhævede betydningen af at fastlåse rustningerne på deres nuværende niveau. Det ville være klogt, om vi tog os disse ord ad notam. Yderligere udbredelse af kernevåben til flere stater ville være virkelig farlig og kunne få ødelæggende konsekvenser.

Den danske delegation ser med sympati på det forslag, som Brasilien med Bolivia og Chile som medforslagsstillere har fremsat. Ifølge dette skulle ikke blot det afrikanske kontinent, men også det latinamerikanske territorium betragtes som atomfrie zoner. Dette ville ikke være nogen endelig løsning, men være et fremskridt og ville bidrage til at mindske den fare, der truer menneskeheden, såfremt de implicerede lande var rede til at indgå bindende

aftaler, naturligvis indbefattet passende arrangementer til verifikation.

Jeg tror, at 1. udvalg i sidste uge ydede et værdifuldt bidrag til den vigtige opgave, som det er at standse kernevåbenforsøg. Vi er alle realistiske nok til at vide, at resolutioner alene gør det ikke, navnlig når atommagterne ikke støtter sådanne resolutioner. Vi begyndte imidlertid med et resolutionsudkast, som jeg tillod mig at betegne som måske noget uligevægtigt, og vi sluttede med en resolution, som, når ret skal være ret, ikke fortjener en sådan karakteristik — en resolution, hvori opfordredes til øjeblikkeligt forbud mod alle kernevåbenforsøg, men under kontrol. Mange delegationer har bidraget til dette gode resultat, men jeg tror især Canadas delegation. Jeg vil derfor gerne yde Canadas repræsentant min anerkendelse for hans utrættelige og effektive arbejde.

Jeg skal nu slutte. Som jeg indledte med at sige, står vi overfor en stor udfordring. Dersom vi i de kommende måneder kunne opnå noget på to områder: standse udbredelsen af kernevåben til flere lande og standse forsøgene med atomvåben, som forurener luften for vor egen og fremtidige generationer — så ville vi stadig have et uhyre arbejde foran os: fuldstændig og almindelig afrustning, men vi ville have udført et nyttigt stykke arbejde. Jeg håber, at det vil gå således.